

# РЕШЕНИЕ

№ 3663

гр. София, 08.07.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова**

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка**

**Елка Атанасова**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разглежда дело номер **751** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.284 и сл. от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по касационна жалба от И. Ц. И., понастоящем в затвора - С., подадена, срещу решение № 5911/14.10.2019г., постановено по адм. дело № 4814/2017 г. на Административен съд - София-град. С посоченото решение съдът е отхвърлил иска на И. Ц. И. предявен срещу Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието /ГД Охрана/ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 15 000 лв., изразяващи се в претърпени болки и страдания при извършване на превоз в автомобил на ГД Охрана при Министерство на правосъдието на 31.08.2016г.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон, постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и е необосновано. Конкретно са развити доводи за основателност на иска, за доказаност на всички изискуеми от закона предпоставки за уважаването му, доколкото е доказана връзка между осъществяваната от ГД Охрана конвойна дейност и причинените на касационния жалбоподател неимуществени вреди. Твърди се, че първоинстанционния съд не е отчетел заключенията на двете експертизи – съдебно-медицинска и техническа, съобразно които от твърдостта на седалките в

конвойния автомобил се е обострила дископатията на жалбоподателя и е получил натоварване на гръбнака вследствие престой при транспортиране в неудобна поза, резки движения в пояския и гръдния отдел на гръбнака. Оспорва се законосъобразността на извода на първоинстанционния съд, че липсва пряка причинно следствена връзка между установените болки и страдания на касационния жалбоподател с извършения транспорт до сградата на СРС на 31.08.2016г. Поддържа се, (е конвоирането на И. при тези условия го поставя в унизително положение. Ответникът – ГД Охрана при Министерството на правосъдието, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура моли съда да потвърди решението на първоинстанционния съд, като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XIX касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК за процесуално допустима, а разгледана по същество - за неоснователна.

С обжалваното решение Административния съд – С. град е отхвърлил предявения от И. И. иск с правно основание чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) по реда на чл. 203 и сл. от АПК, срещу ГД „Охрана“-МП за присъждане на обезщетение в размер на 15 000 лв. за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания и застрашаване на безопасността му и живота му, поради извършване на превоз в автомобил на Главна дирекция „Охрана“ без обезопасителен колан на 31.08.2016г.

За да постанови този резултат, съдът е приел, че искът е неоснователен и недоказан, поради следните съображения: Приел е, че щецът е претендирал настъпили вреди от незаконосъобразни действия на служители на ГД Охрана при МП, които на 31.08.2016г. не са осигурили предпазни колони и седалки за безопасност, в конвойния автомобил, с който се превозват лишените от свобода и задържаните под стража. На 31.08.2016г. жалбоподателят е конвоиран на основание заповед №929/30.09.2016г. на директора на ОД „Охрана - С.“ от затвора в [населено място] до сградата на Софийски районен съд (СРС) Конвоирането е осъществено със специализиран автомобил м. Тойота Х. с ДК [рег.номер на МПС] във връзка с участие в съдебно заседание по чнд №1519/2016 г., насрочено за 11:30ч. И. е конвоиран обратно до затвора С. със същия специализиран автомобил, който е предоставен на ОД „Охрана“ [населено място] за осъществяване на правомощията по Закона за съдебната власт (ЗСВ).

Съобразно приетото за установено в обжалваното съдебно решение, след извършеното преоборудване автомобилът съответства на изискванията на Приложение №15 от „Правилата за условията и редът за осъществяване на конвойна дейност“, одобрено и утвърдено със Заповед на министъра на правосъдието №ЛС-04-706/2006г., валидни и към процесната дата. Отсекът, предназначен за конвоираните лица (арестантски отсек) е оборудван със странично разположени пейки без тапицерия. Той е отделен с метални профили и мрежа (решетка) от отсека за конвоиращите служители. Тези обстоятелства първоинстанционния съд е приел за установени от заключението на допусната и изслушана съдебно-автотехническа експертиза. Същото заключение установява обща площ на арестантския отсек от 2,01 кв.м. която площ осигурява необходимото пространство от 0,6 кв.м. за не повече от 3 конвоирани лица. Височината на този отсек е 1,40 м.,в същия има естествено и изкуствено осветление, като отсека е оборудван с работеща вентилация и климатик. Седалките в отсека са изработени от метални плоскости( ламаринени листове) тип

„пейка“, които са закрепени неподвижно към страничните метални страници на купето и към пода, като по този начин образуват П-образна пейка (състояща се от 3 части) без тапицерия. В края на всяка от трите части на П-образната пейка са монтирани ръкохватни приспособления, трайно закрепени към металната плоскост на пейките, изработени от стоманена тръба с плътен цилиндричен профил с диаметър 0,10 м.

Съдът е обсъдил приетото заключение на съдебно-медицинска експертиза, изготвено от специалист по очни болести, съобразно което И. И. страда от астигматизъм и намалено зрение на дясното око, поради анизотропична амблиопатия (мързеливо око), развила се в детството му. Липсата на достатъчно осветление в конвойния автомобил според заключението, не може да причини твърдените болки в дясното око.

Съдът е обсъдил и заключение на съдебно-медицинска експертиза, изготвено от специалист по урологични заболявания. Същото установява, че И. И. има хронично рецидивиращи заболявания - простатит и дегенеративни промени в торако-лумбалния отдел на гръбначния стълб. Седенето върху твърда повърхност води до прилив в малкия таз и влошава състоянието.

Съобразно заключението на съдебно-медицинска експертиза, изготвено от специалист невролог, неоспорено от страните, при И. И. са установени промени в гръбнака на нива Л3- Л4, под кръста, които причиняват болкови оплаквания. При наличие на фактори, свързани с натоварване на гръбнака, като транспортирането, се обострят болковите оплаквания..

При тези факти първоинстанционния съд е извел извод за липса на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на длъжностни лица от ГД Охрана при МП, при или по повод административна дейност, отменени по установения ред. В тази връзка е посочил, че съгласно чл. 391, ал. 3, т. 6 от ЗСВ Главна дирекция "Охрана" е натоварена да конвоира обвиняеми и подсъдими, за които се иска или е постановена мярка за неотклонение задържане под стража, или лица, изтърпяващи наказания в местата за лишаване от свобода, до органите на съдебната власт. Нормата на чл. 1, ал. 2 от Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на Главна дирекция „Охрана“ (Правилата) определя „конвойната дейност“ като дейност по охрана и изолация на лице с мярка за неотклонение „задържане под стража“ или изтърпяващо наказание в местата за лишаване от свобода, извършвана от конвоен наряд, на място или при движение по определен маршрут, ходом или със специален автомобил. В чл. 2 от Правилата е предвидено, че основните сили, осъществяващи конвойната дейност, включително и охрана и изолация на лицата, са служителите на Главна дирекция „Охрана“ със съответните правомощия. В производството претендираните от ищеца вреди са свързани именно с конвойната дейност, по време на която той твърди, че са му причинени неимуществени вреди. Конвоирането му по описания начин в специален автомобил на ГД „Охрана“, не съставлява фактическо бездействие на служителите, изразяващо се в непредоставяне на подходящи условия за превоз. Автомобилът е бил преоборудван, което преоборудване е съобразено с изискванията на Наредба № Н - 3 /18.02.2013 г. Автомобилът е бил регистриран съгласно Закона за движение по пътищата (ЗДП) като превозно средство със специален режим на движение.

Поради това, при липсата на първата предпоставка от фактическия състав на отговорността на ответника, съдът е приел, че не следва да обсъжда подробно

наличието на вреда и причинна връзка между незаконосъобразни акт, действие или бездействие и вредата. Посочил е, че установените болки и страдания, които ищецът търпи във връзка със заболяванията си - очно, неврологично и урологично, не се намират в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с извършения транспорт до сградата на СРС.

Настоящия касационен състав намира първоинстанционното решение за неправилно.

Съобразно исковата молба касаторът претендира обезщетение за претърпени неимуществени вреди за нарушение на чл.3 и чл.1 от ЕКПЧ, вследствие поставянето му в унизителни условия, застрашаване на живота и здравето му от превозването му от ответника по касационната жалба, в бус без обезопасителен предпазен колан, на твърди седалки, без светлина, отопление и без достатъчно въздух – при нечовешки условия, като е отправил искане, на основание чл.13 от ЕКПЧ, да бъде осъден ответника да му заплати сумата от 15 000 лв., ведно със законната лихва за нарушение на чл.3 от ЕКПЧ. Съобразно уточнението на исковата молба от 13.10.2017г. ( л.36-37 от а.д. № 4814/2017г.) е конкретизиран ответника, началния момент на претендиране на лихвата, какви са вредите и от какво са причинени, как са проявени претърпените болки и страдания ( в какво се изразяват) и какви са конкретния действия на дл. лица от които са причинени вредите. Исковата молба – така, както е предявена първоначално и с извършените уточнения, е поддържана в първото по делото с.з. на 28.02.2018г.

С обжалваното съдебно решение съдът не се е произнесъл по предявеното от ищеца основание на иска, отнасящо се за нарушение на чл.3 от ЕКПЧ, а именно – за нарушение на забраната за жестоко, нечовешко и унизително отнасяне (третиране), регламентирана в чл.3 ЕКПЧ и чл.16,т.1 от Конвенцията на Организацията на обединените нации против изтезанията или други форми на жестоко, нечовешко или унизително третиране или наказание, както и в чл.29, ал.1 вр. чл. 57,ал.3 от Конституцията на Република България.

Забраната за нечовешко и унизително отнасяне, предвидена по чл.3 ЕКПЧ е възпроизведена и в чл.6, ал.1 от Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на Главна дирекция „Охрана“, като в ал.2 от същата норма са посочени конкретни неизчерпателни хипотези, в които се счита, че е налице изтезание, жестоко отнасяне или нечовешко третиране.

Първоинстанционния съд не е обсъдил доводите на жалбоподателя за нарушение на чл.3 от ЕКПЧ и не е изложил мотиви по отношение основаниято на предявения иск, свързано с нарушение на забраната за нечовешко и унизително отнасяне, предвидено в посочената разпоредба и в чл.6, ал.1 от Правилата за конвойната дейност с оглед задължението на органите от ГДО да конвоират ищеца като зачитат правото му произтичащо от посочените норми.

При тази липса на обсъждане на релевантните за спора факти, касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да обсъди същите, и да установи фактическа обстановка по делото, както и да подведе фактите към състава на нарушението по чл.3 от ЕКПЧ, да изложи мотиви, вкл. и да установи факти, за които намира, че събраните писмени доказателства не са достатъчни. В тази връзка касационната инстанция намира че следва да се съберат и гласни доказателства, за условията в конвойния автомобил, вкл. и за броя на превозваните лица, събирането на които ищецът е поискал, но първоинстанционния съд е отхвърлил искането му с

протоколно определение от 28.02.2018г., след становище на прокурора, че тези условия "са безспорни". Поради това следва да се приеме, че е налице касационното основание по чл. 22 ал.2 т.1 и 2 от АПК. Постановеното решение следва да се отмени и делото се върне за ново разглеждане от друг едноличен състав от Административен съд София град за произнасяне в цялост по предявената искова претенция, събиране на относимите доказателства и установяване на фактите, съгласно указанията в настоящето решение.

Така мотивиран и на основание чл.222 ал.2 т.1 и т.2 от АПК Административен съд София-град, XIX касационен състав,

#### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 5911/14.10.2019г., постановено по адм. дело № 4814/2017 г. на Административен съд - София-град.

ВРЪЩА делото на Административен съд София - град за ново разглеждане от друг едноличен състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.